

Δελτίο αντιπληροφόρησης

#8 – ΜΑΙΟΣ – ΙΟΥΝΙΟΣ 2022

Πιστοποιητικά υγείας: μια ιστορία με παρελθόν και μέλλον

Για τα «πιστοποιητικά υγείας» δεν χρειάζεται πλέον ιδιαίτερη εισαγωγή, αφού εδώ και πάνω από ένα χρόνο χρησιμοποιούνται καθημερινά από την πλειοψηφία των κορωνόπληκτων πληθυσμών. Είτε για τις μετακινήσεις και τα ταξίδια ή για τις αγορές στα καταστήματα και την διασκέδαση (μπαρ, εστιατόρια, συναυλίες, σινεμά κλπ), είτε - ακόμα πιο εκβιαστικά - για την πρόσβαση στην εργασία, είναι πλέον απαραίτητη η πιστοποίηση «καλής υγείας» (σε σχέση με την covid-19 προς το παρόν). Το αφήγημα έλεγε πως τα πιστοποιητικά υγείας θα βοηθούσαν στην αντιμετώπιση της πανδημίας, αφού θα μπορούσε να γίνει ο διαχωρισμός ανάμεσα στους (εν δυνάμει) «μολυσματικούς» και τους (καλή τη πίστει) «καθαρούς».

Παρόλο που αυτό αποδείχθηκε άχρηστο, αφού ακόμα και οι εμβολιασμένοι μεταδίδουν (και αρρωσταίνουν), τα πιστοποιητικά επιβάλλονταν και επιβάλλονται – με μια μικρή χαλάρωση αυτό το καλοκαίρι, μέχρι νεωτέρας – ως «λογικά υγειονομικά μέτρα». Έτσι, με τα προνόμια και τους περιορισμούς που αντιστοιχούν στους κατόχους ή μη των αντίστοιχων πιστοποιητικών, αυτό που ουσιαστικά δημιουργήθηκε είναι μια «πειθαρχική ζώνη» με υγειονομικό μανδύα. Πειθαρχώντας εκβιαστικά αυτούς που πίστεψαν στην κυρίαρχη αφήγηση των «σωτήριων εμβολίων» και της χρησιμότητας των πιστοποιητικών αλλά και σε όσους στάθηκαν κριτικά εναντίον: η επίδειξη του πιστοποιητικού είναι πλέον απαραίτητη γιατί «το λέει ο νόμος»...

Ψηφιοποίηση και έλεγχος προ covid

Τα πιστοποιητικά υγείας όμως δεν επινοήθηκαν στα «χρόνια της covid» λόγω έκτακτης ανάγκης. Οι συζητήσεις και τα σχέδια για – γενικότερα – τις ψηφιακές ταυτότητες και για – ειδικότερα – τα ψηφιακά μητρώα υγείας έχουν ξεκινήσει αρκετά νωρίτερα σε επίπεδο διεθνών (ιδιωτικών και μη) οργανισμών και κρατών.

Σε ένα γενικό πλαίσιο για τις ψηφιακές ταυτότητες, το παγκόσμιο οικονομικό φόρουμ δημοσίευσε τον Σεπτέμβρη του 2018 μια αναφορά με τίτλο «η ταυτότητα σε έναν ψηφιακό κόσμο: ένα νέο κεφάλαιο στο κοινωνικό συμβόλαιο»¹. Πρόκειται για μια επισκόπηση των διαφορετικών χρήσεων και της δια-λειτουργικότητας που μπορεί να έχει μια κοινή σε διακρατικό επίπεδο, ψηφιακή ταυτότητα.

Αντίστοιχα το πρότζεκτ ID2020 προωθεί την ψηφιακή ταυτοποίηση σε παγκόσμιο επίπεδο, με αφορμή «τα δισεκατομμύρια άτομα χωρίς έγγραφα και τις υποεξυπηρετούμενες ομάδες όπως οι πρόσφυγες». Αυτό το «φιλανθρωπικό έργο» χρηματοδοτείται από την GAVI (παγκόσμια συμμαχία για τα εμβόλια και την ανοσοποίηση), την Microsoft και το ίδρυμα Rockefeller μεταξύ άλλων. Γεννήθηκε το 2016 στα κεντρικά του ΟΗΕ στην Νέα Υόρκη και το 2019 ξεκίνησε ένα πιλοτικό πρόγραμμα ψηφιακών ταυτοτήτων με την κυβέρνηση του Μπανγκλαντές. Τον Φεβρουάριο του 2021 δημιούργησε το «Good Health Pass», μια συνεργασία 125 εταιρειών και οργανισμών από τους τομείς της τεχνολογίας, της υγείας, των μεταφορών και των ηλεκτρονικών πληρωμών.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

σελ. 4: Παρενέργειες, ή παράπλευρες απώλειες
σελ. 6: Ενάντια στη γενετική μηχανική

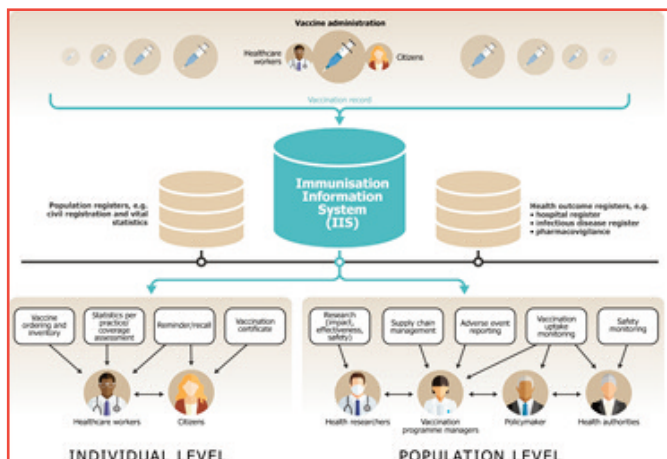
Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά τα «διαβατήρια ανοσίας», μέσα **στο τρίτο τρίμηνο του 2019** η ευρωπαϊκή επιτροπή δημοσίευσε το «σχέδιο δράσης εμβολιασμών»,² ένα χρονοδιάγραμμα με τους βασικούς στόχους που πρέπει να επιτευχθούν στο πλαίσιο μιας ενιαίας ευρωπαϊκής στρατηγικής σε σχέση με τους εμβολιασμούς, τις καταγραφές και άλλες κρίσιμες διαδικασίες γύρω από αυτό το ζήτημα. Το χρονικό πλαίσιο στο συγκεκριμένο έγγραφο ορίζεται από το 2018 ως το 2022 και τα στάδια του κάθε στόχου τοποθετούνται μέσα στο πλαίσιο αναλόγως. Ανάμεσα στα 28 σημεία/στόχους του προγράμματος διαβάζουμε τα εξής:

- Εξέταση της δυνατότητας ανάπτυξης ενός κοινού διαβατηρίου εμβολιασμών για τους πολίτες της ΕΕ (που να λαμβάνει υπόψη τα διαφορετικά εθνικά προγράμματα εμβολιασμού), που να είναι συμβατό με τα ηλεκτρονικά πληροφοριακά συστήματα ανοσοποίησης και αναγνωρισμένο για διασυνοριακή χρήση, χωρίς να είναι απαραίτητες περαιτέρω εργασίες σε εθνικό επίπεδο.

- Ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών της ΕΕ για τη δημιουργία ολοκληρωμένων ηλεκτρονικών πληροφοριακών συστημάτων εμβολιασμού για την αποτελεσματική παρακολούθηση των προγραμμάτων εμβολιασμού.

- Ανάπτυξη κατευθυντήριων γραμμών για την υπέρβαση των νομικών και τεχνικών φραγμών που εμποδίζουν τη διαλειτουργικότητα των εθνικών συστημάτων πληροφοριών εμβολιασμού, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τους κανόνες για την προστασία των προσωπικών δεδομένων (GDPR), όπως ορίζονται στην ανακοίνωση της επιτροπής για την καταβολή του ψηφιακού μετασχηματισμού της υγείας και της περίθαλψης στην ψηφιακή ενιαία αγορά, την ενδυνάμωση των πολιτών και την οικοδόμηση μιας πιο υγιούς κοινωνίας.

Το πρώτο σημείο είναι τοποθετημένο στο χρονικό πλαίσιο από το 2019 ως το 2022, το δεύτερο εκτείνεται από το 2018 ως το 2021 και ξεκινάει με μια τεχνική αναφορά που δημοσιεύτηκε τον Νοέμβριο του 2018 με τίτλο «Σχεδιασμός και εφαρμογή ενός πληροφοριακού συστήματος ανοσοποίησης»,³ ενώ το τρίτο τοποθετείται

στις χρονιές 2021-22. Το συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα είναι αποτέλεσμα των συζητήσεων που ξεκίνησαν το 2018 με μια έρευνα για την «κατάσταση της εμπιστοσύνης στους εμβολιασμούς, στην ευρώπη»,⁴ ενώ την ίδια περίοδο (Σεπτέμβριος 2019) δημοσιεύτηκαν και οι «10 κινήσεις προς τον εμβολιασμό για όλους», από την διάσκεψη της ευρωπαϊκής επιτροπής και του παγκόσμιου οργανισμού υγείας «για τους εμβολιασμούς σε παγκόσμιο επίπεδο» που έγινε στις Βρυξέλες.⁵

Τέλος, τον Οκτώβριο 2019 στην Νέα Υόρκη, έγινε μια άσκηση προσομοίωσης μιας πανδημίας με παρόμοια χαρακτηριστικά με αυτά της covid-19, με όνομα Event 201.⁶ Η άσκηση χρηματοδοτήθηκε και οργανώθηκε από το John Hopkins Center for Health Security, το ίδρυμα Bill & Melinda Gates και το παγκόσμιο οικονομικό φοροουμ και κατέληξε σε εφτά προτάσεις⁷ για την αντιμετώπιση μιας τέτοιας πανδημίας, οι οποίες δημοσιεύτηκαν τον Νοέμβριο 2019 ως μια «έκκληση για δράση». Πρόκειται για μια γενική σύνοψη των σημείων που συζητήθηκαν εκεί, που αφορούν ως επί το πλείστον την συνεργασία δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Στα βίντεο της άσκησης, που υπάρχουν δημόσια στο διαδίκτυο, μπορεί κανείς να δει – ανάμεσα σε άλλα – την σκοπιμότητα των πιστοποιητικών υγείας στον συγκεκριμένο σχεδιασμό αντιμετώπισης. Ένα μήνα μετά η κίνα ανακοίνωσε τα πρώτα κρούσματα covid-19.

Η «πανδημία» ως απαραίτητος επιταχυντής των εξελίξεων

Μόνο με τα παραπάνω στοιχεία και σε συνδυασμό με την αναγνώριση της επιτακτικής ανάγκης του δυτικού κεφάλαιου και των κρατών για την μετάβαση σε ένα «νέο ψηφιακό μοντέλο», μπορεί κανείς να συμπεράνει ότι μια κρίση σαν την πανδημία covid-19 ήταν «υποχρεωτική». Απαραίτητη για τις αλλαγές στις συμπεριφορές και την επιβολή νέων μέτρων ελέγχου, τα οποία σε καμία περίπτωση δεν εφαρμόζονται με δημοψηφίσματα. Και αν κάποιος έχει ακόμα προβληματισμούς για το «αμφιλεγόμενο παρελθόν» των πιστοποιητικών υγείας, δεν μπορεί να έχει κανέναν τέτοιο για το «σίγουρο μέλλον» τους.

Η διευρυμένη χρήση (επιβολή) των covid-pass έφερε στον δημόσιο διάλογο αναφορές για την «ευκαιρία» που υπάρχει στην επέκταση αυτών των πιστοποιητικών. Για παράδειγμα η Thales Group, εταιρεία-εργολάβος που συνεργάζεται με την γαλλική κυβέρνηση και την αμυντική βιομηχανία, ανέφερε, τον Αύγουστο 2021, ότι «τα διαβατήρια εμβολιασμών είναι ο πρόδρομος των ψηφιακών ταυτοτήτων, προσφέροντας στους πολίτες ασύγκριτη ευκολία και ασφάλεια». Το Φεβρουάριο 2022 ο παγκόσμιος οργανισμός υγείας υπέγραψε συμβόλαιο με την T-Systems της Deutsche Telekom για την δημιουργία μιας ενιαίας εφαρμογής διαβατηρίων εμβολιασμού για τα εμβόλια κατά της covid-19 αλλά και άλλων (πχ για την πολυομελίτιδα, τον κίτρινο τυρετό κλπ).

Στην Ελλάδα, το υπουργείο υγείας σε συνεργασία με το υπουργείο ψηφιακής διακυβέρνησης χτίζουν τον «ψηφιακό ιατρικό φάκελο κάθε ασθενούς» και την ψηφιακή πλατφόρμα MyHealth, με στόχο την πρόσβαση των ιατρικών δεδομένων από πολίτες και γιατρούς (γιατί όχι και από τις ασφαλιστικές;). Σε αυτή την κατεύθυνση ξεκίνησε η αποστολή μηνυμάτων από το υπουργείο υγείας σε πολίτες για «προληπτικές εξετάσεις» και το «απαραίτητο ετήσιο τσεκ απ», ενώ παρέχεται και πρόσβαση σε διαγνωστικές τηλε-εξετάσεις και τηλε-συμβουλευτική. Στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι «η πλατφόρμα του Εθνικού Συστήματος Εμβολιασμού δημιούργησε μια τεράστια προίκα. Ο κόσμος εξοικειώθηκε να κλείνει ραντεβού μέσα από πλατφόρμες. Μέσα στους επόμενους δύο με τρεις μήνες θα κλείνονται μέσα από ειδική πλατφόρμα και όλα τα ραντεβού για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Η εφαρμογή αρχικά θα αφορά τα Κέντρα Υγείας.»

Αυτή η «προίκα» λοιπόν, έφερε και τον περασμένο Απρίλη την ψηφιοποίηση του βιβλιαρίου υγείας του παιδιού και του δελτίου υγείας του μαθητή και αθλητή. Συνοπτικά, πρόκειται για έναν ηλεκτρονικό φάκελο υγείας που περιλαμβάνει όλες τις πληροφορίες που αφορούν «το σώμα και την υγεία του ατόμου», από τα φυσικά χαρακτηριστικά, τις εξετάσεις και τα εμβόλια που έχει κάνει, ενώ προβλέπεται και αντίστοιχη ενημέρωση στους γονείς ή κηδεμόνες για τις απαραίτητες ενέργειες που πρέπει να γίνουν (πχ. το επόμενο εμβόλιο). Η ανακοίνωση αναφέρει ότι «με το Μητρώο Εμβολιασμού Παιδιών και Εφήβων, το ψηφιακό Βιβλιάριο Υγείας Παιδιού και το Ατομικό Δελτίο Υγείας Μαθητή κάνουμε ένα σημαντικό βήμα για τη βελτιστοποίηση της πρόληψης και της οργάνωσης στοχευμένων πολιτικών υγείας. Ο σχεδιασμός αυτών των υπηρεσιών, βασίζεται στην δέσμευσή μας ότι θα αξιοποιήσουμε όσα μάθαμε από το emvolio.gov.gr σχετικά με την οργάνωση τέτοιου είδους εφοδιαστικών αλυσίδων».

Ψηφιακός έλεγχος και κοινωνικός ευγονισμός

Η συστηματική ψηφιοποίηση των προσωπικών δεδομένων υγείας μαζί με την παράλληλη ενοποίηση των επιμέρους βάσεων δεδομένων υπό την μορφή «ψηφιακών ταυτοτήτων» δεν έχει ως πρωταρχικό στόχο τη βελτίωση των συνθηκών της ζωής των υπηκόων. Όσα και αν διατείνονται περί διατήρησης της προστασίας τέτοιων ευαίσθητων δεδομένων είναι σαφές πως κινητήρια δύναμη αυτών των διαδικασιών είναι η διεύρυνση του ελέγχου ώστε να μπορεί να εφαρμόζεται εξατομικευμένα στον καθένα και την καθεμιά. Σε πρώτο στάδιο από την κεντρική κρατική εξουσία και σε δεύτερο από τις εκάστοτε εταιρείες του κλάδου μέσω της "αξιοποίησης" όλων αυτών των δεδομένων. Και αν ακόμα η κατάσταση έκτακτης ανάγκης λόγω covid τελικά τελειώσει, τα πειθαρχικά μέσα που δημιουργούνται με πρόσχημα την υγειονομική κατάσταση του καθένα έχουν έρθει για να μείνουν.

Αν «μάθαμε» κάτι από το «emvolio.gov.gr» και τα πιστοποιητικά είναι πως οι διαφωνούντες τιμωρούνται!

Από τον περιορισμό των κοινωνικών δραστηριοτήτων και κρίσιμων παροχών όπως η υγειονομική περίθαλψη, ως την υποχρεωτικότητα ιατρικών εξετάσεων (τεστ) στην δουλειά, τις αναστολές/απολύσεις με υγειονομικά κριτήρια και την παράνομη σύνδεση του ιατρικού ιστορικού (εμβολιασμός ή όχι) με την εφορία για την αυτόματη απόδοση προστίμου στους άνω των 60, έγινε ξεκάθαρη η σκοπιμότητα των πιστοποιητικών. Με την «προίκα» των δύο τελευταίων ετών μπορούμε εύκολα να υποθέσουμε και τις επεκτάσεις που μπορεί να έχει αυτός ο **κοινωνικός ευγονισμός**. Το ζήτημα που παραμένει είναι τί θα κάνουμε για να τον εμποδίσουμε.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1 - *Identity in a Digital World: A new chapter in the social contract* – World Economic Forum – 25 September 2018: <https://www.weforum.org/reports/identity-in-a-digital-world-a-new-chapter-in-the-social-contract/>
- 2 - *Roadmap on vaccination - European Commission – Q3 2019*: https://ec.europa.eu/health/system/files/2019-09/2019-2022_roadmap_en_0.pdf
- 3 - *Designing and implementing an immunisation information system* – November 2018: https://www.ecdc.europa.eu/sites/default/files/documents/designing-implementing-immunisation-information-system_0.pdf
- 4 - *State of vaccine confidence in the EU 2018*: https://ec.europa.eu/health/system/files/2018-11/2018_vaccine_confidence_en_0.pdf
- 5 - *Global vaccination summit – Brussels, 12 September 2019*: https://ec.europa.eu/health/system/files/2019-11/10actions_en_0.pdf
- 6 - *Περισσότερα για το Event 201* εδώ: <https://cyberpunk.link/1880>
- 7 - *Public-private cooperation for pandemic preparedness and response* – November 2019: <https://www.centerforhealthsecurity.org/event201/recommendations.html>

Παρενέργειες ή παράπλευρες απώλειες

«Η μελέτη μας είναι η πρώτη in vitro μελέτη σχετικά με την επίδραση του εμβολίου mRNA του COVID-19 BNT162b2 στην κυτταρική σειρά ανθρώπινου ήπατος. Παρουσιάζουμε στοιχεία σχετικά με τη γρήγορη είσοδο του BNT162b2 στα κύτταρα και την επακόλουθη ενδοκυτταρική αντίστροφη μεταγραφή του BNT162b2 mRNA στο DNA».

Αυτό είναι το συμπέρασμα από μελέτη που δημοσιεύτηκε στις 11 Απριλίου 2022 στο έγκυρο επιστημονικό περιοδικό Current issues in molecular biology από το πανεπιστήμιο του Lund της Σουηδίας (Department of Clinical Sciences, Lund University, 20502 Malmö, Sweden)

Όλο το άρθρο ασχολείται με την περιγραφή των μηχανισμών που επιτρέπουν την ενσωμάτωση του RNA των εμβολίων σε ανθρώπινα ηπατικά κύτταρα. Κατά τις μελέτες των εμβολίων σε ζώα, πριν κυκλοφορήσουν, ήταν γνωστό ότι το m-RNA του ιού μπορεί να ενσωματωθεί στα κύτταρά τους. Η μελέτη του Lund, δείχνει ότι αυτό μπορεί να γίνει και με τα ανθρώπινα κύτταρα.

Στη βιολογία με τον όρο **μετάλλαξη ή μεταλλαγή**, χαρακτηρίζεται οποιαδήποτε μεταβολή που μπορεί να συμβεί στο γενετικό υλικό ενός οργανισμού. Αυτό ακριβώς περιγράφει και η παραπάνω μελέτη και είναι λογικά αναμενόμενο, αφού ο μηχανισμός του m-RNA εμβολίου στοχεύει στην τροποποίηση της εσωτερικής λειτουργίας των κυττάρων που προσβάλλει.

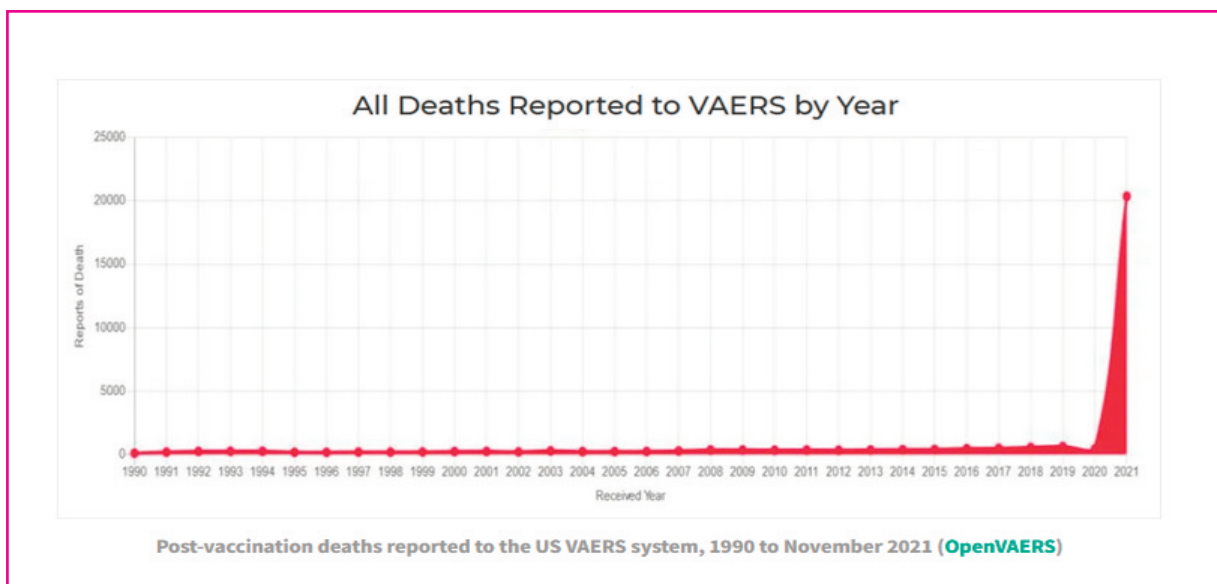
Είναι η πολυδιαφημισμένη καινοτομία που εισάγει η μοριακή βιοτεχνολογία, αρχικά, στην αντιμετώπιση του covid-19, με σκοπό να γενικεύσει την χρήση της: «δια πάσαν νόσον». Τη διαθέτει δε, ενάμισι χρόνο τώρα μαζικά, υποστηριζόμενη με τόνους μηντιακής παρα-ιατρολογίας.

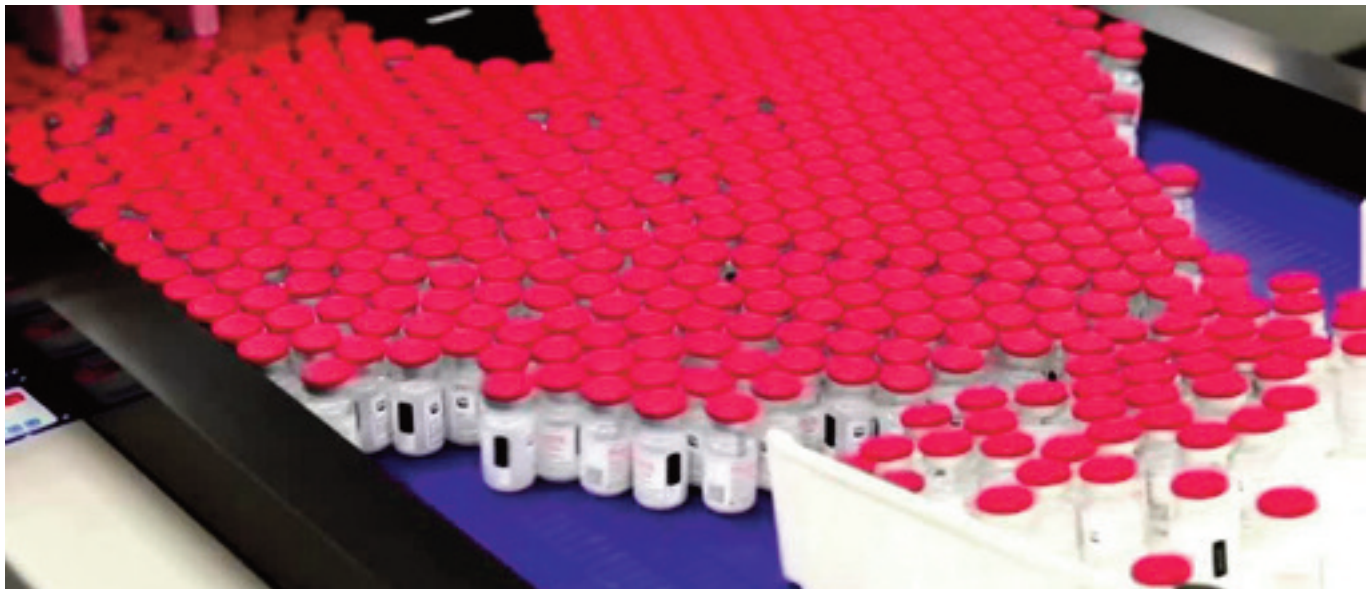
Δεν είναι λοιπόν μόνο οι παρενέργειες της m-RNA τεχνολογίας που βγάζουν μάτι, είναι και οι ανεξέλεγκτες συνέπειες που μπορεί να δημιουργήσει μέσο-μακροπρόθεσμα το «πείραγμα» της κυτταρικής αναπαραγωγής στη μικροκλίμακα του γενετικού υλικού. Μέχρι πριν από δύο και κάτι χρόνια, αυτοί οι κίνδυνοι τροφοδοτούσαν την παγκόσμια καχυποψία απέναντι στη γενετική μηχανική, και τα περισσότερα κράτη είχαν αυστηρή, τυπικά τουλάχιστον, νομοθεσία για την πιθανή απελευθέρωση μεταλλαγμένων οργανισμών στη φύση.

Το οικολογικό κίνημα στη δύση και στον τρίτο κόσμο με ρίζες στη δεκαετία του '80 και στους αγώνες ενάντια στη στρατιωτική και την πολιτική χρήση της πυρηνικής τεχνολογίας, ήταν αδιαπραγμάτευτα αντίθετο σε κάθε κρατική ή ιδιωτική πράξη που απειλούσε τη βιολογική «ταυτότητα» των ζωντανών οργανισμών. Παρόλη την αφομοίωση των πράσινων κομμάτων και οργανώσεων και την αναρρίχηση τους στα υψηλά κλιμάκια της εξουσίας, η επίδρασή τους είχε εξοπλίσει τις κοινωνίες με μια άρνηση απέναντι σε οτιδήποτε (συμφωνία ή εμπόρευμα) προσπαθούσε να προσπεράσει τους κατεστημένους νομικούς και ηθικούς περιορισμούς γύρω από τα μεταλλαγμένα.

Σωστό; Σωστό από κινηματική και ανθρωπιστική άποψη!

Νεντελώς λάθος όμως από την πλευρά της καπιταλιστικής αξιοποίησης και του κοινωνικού ελέγχου.

Αυτοί οι φραγμοί και αυτές οι θεωρήσεις, που υποστηρίζουν ότι το ανακάτεμα του γενετικού υλικού των ζωντανών οργανισμών θα δημιουργήσει νέες εκατόμβες βιο-παγιδευμένων θυμάτων, όσο εύλογες και επιστημονικά τεκμηριωμένες κι αν ήταν, έπρεπε να σπάσουν. Και η επίσημη εκκίνηση της επίθεσης δόθηκε το Μάρτιο του 2020 με την κήρυξη της νόσου covid-19 ως πανδημίας από τον Π.Ο.Υ.

Τα δυτικά κράτη με περιουσία τους τον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας, τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης και την ψηφιοποίηση του κοινωνικού ελέγχου, εξάπλωσαν ένα πρωτοφανές σκηνικό πολιτικής επιστράτευσης ενάντια σε έναν «αόρατο εχθρό» που σύντομα έγινε ορατός. Ήταν όσοι και όσες αμφισβητούσαν τη φονικήτητα του ιού και την εξάπλωσή του μέσω των ασυμπτωματικών. Δεν συναινούσαν στον πανικό και τις απαγορεύσεις. Ο εσωτερικός εχθρός είχε εφευρεθεί ξανά με υγειονομικούς όρους. Διαγγέλματα, αναστολή των συνταγματικών δικαιωμάτων, κλείσιμο των συνόρων, λογοκρισία, ποινές, απειλές και η περιθωριοποίηση-διάπωση των αιρετικών έσφιγγαν τους αρμούς του εθνικού κορμού γύρω από τη σημαία της κοινωνικής ευθύνης που την ανέμιζαν «ειδικοί» με κουρελοεπιχειρήματα επιπέδου πρωϊνάδικου. Ήταν ολοφάνερα ένα σκηνικό πολέμου και ως γνωστόν όταν το έθνος κινδυνεύει χρειάζονται θυσίες. Η σωτηρία με τη μορφή του εμβολίου νέας τεχνολογίας προετοιμάστηκε κατάλληλα για ένα οκτάμηνο μέσα από κύματα δημοσιογραφικής θανατο-υστερίας. Όταν τελικά έσκασε παραμερίζοντας όλες τις μέχρι τότε επίσημες διαδικασίες έγκρισης, οι παρενέργειες του, που ήταν ήδη γνωστές στις εταιρείες που το παρήγαγαν από τα αρχικά στάδια των δοκιμών, έγιναν δεκτές σαν **παράπλευρες απώλειες ενός ιερού καθαρτικού πολέμου**.

Ο σκεπτικισμός και η καχυποψία για το εμπόριο της υγείας και την γενετική μηχανική μετά από ένα ετήσιο μασάζ με ένα μίγμα φόβων, απειλών, εκβιασμών και φυσικά απόκρυψης των πραγματικών στοιχείων, είχε παραλύσει τις κοινωνικές αντιστάσεις. Τα επιχειρήματα του τύπου «όλα τα φάρμακα έχουν παρενέργειες», κρύβουν ακριβώς τη παραίτηση από την κριτική σκέψη και τη συναίνεση με τον κυνισμό και τη βία των καπιταλιστικών επιλογών, όσο αυτές νομίζεις ότι παραμένουν μακριά σου. Μήπως θα έπρεπε να επιτρέψουν στον «συντηρητισμό» μερικών κωλοφρικιών που έχουν μείνει διάσπαρτα από 'δω κι από κει, κολλημένα στις «ευαισθησίες» προϊστορικών εποχών να κρατούν αλυσοδεμένες τις κοινωνίες και να υποσκάπτουν το δρόμο της καινοτομίας, της προόδου και της τεχνο-απελευθέρωσης; Όχι έστησαν ένα πόλεμο με οποιοδήποτε κοινωνικό κόστος μέχρι να τελειώσουν μια και καλή μ' αυτές τις οικολογικές αηδίες.

Οι ζωές και οι σχέσεις έπρεπε να επανανοηματοδοτηθούν με γνώμονα την υγεία του κεφαλαίου και για χάρη των ανταγωνισμών του.

Μαζί η καλοθρεμμένη από το κεφάλαιο επιστημονική κοινότητα και οι επενδυτές υπόσχονται να εκπορθήσουν το οχυρό που κρύβει τον μυστικό κώδικα της ζωής μέσω της Γενετικής και να βρουν τις αιτίες για να επιδιορθώσουν κάθε νοσηρότητα του σώματος και της συμπεριφοράς μέσω της χειρουργικής των γονιδίων. Αυτή βέβαια είναι μια φιλόδοξη διακήρυξη και αρκετά ελαστική φυσικά στη πρακτική εφαρμογή της. Το σενάριο να υπάρξουν παρεκκλίσεις από τους στόχους και οι παρενέργειες να εξαπλωθούν και να εγκαταστήσουν μια συνεχή νοσηρότητα στους βιοτεχνολογικά θεραπευμένους είναι η πραγματική επιτυχία για τους εμπόρους της υγείας. Η αξιοποίηση των κρίσεων που παράγει ο καπιταλισμός είναι και όρος για την ανανέωση του όσο βέβαια ο ταξικός του αντίπαλος παραμένει αποχαυνωμένος ή ακόμα χειρότερα τον χειροκροτεί. ❖

Ενάντια στη γενετική μηχανική

Είτε το πήρατε χαμπάρι είτε όχι, η πιο ριζική από όλες τις βίαιες αλλαγές που έφερε η πρόσφατη υγιεινιστική τρομοεκστρατεία ήταν η επιβολή, σε μαζική κλίμακα πληθυσμών, των πειραματικών σκευασμάτων γενετικής μηχανικής, που πλασαρίστηκαν σαν «εμβόλια». Μέσα σε απειροελάχιστο ιστορικό χρόνο, οι εφαρμογές της γενετικής μηχανικής, με καμουφλάρισμα και κρατική εντολή, μέσω εκβιασμών, απειλών και καταγιστικής προπαγάνδας, έσπασαν τα φράγματα της καχυποψίας, που υπήρχαν τουλάχιστον στις ευρωπαϊκές κοινωνίες, παρέκαμψαν τις σχετικές προστατευτικές νομοθεσίες και κατέκτησαν εξ εφόδου τα σώματα εκατομμυρίων υπηκόων, μέχρι του σημείου των βασικών κυτταρικών λειτουργιών τους.

Η γενετική μηχανική, ο τεχνοεπιστημονικός κλάδος της βιολογίας που ασχολείται με την τεχνητή τροποποίηση γενετικού υλικού ζωντανών οργανισμών, έχει μια διαδρομή εβδομήντα περίπου ετών αλλά είναι τις τελευταίες δύο δεκαετίες που, συνδυαζόμενη με την πληροφορική, τα μαθηματικά μοντέλα και τους αυτοματισμούς, έχει αναδειχθεί στη δυναμικότερη τεχνολογική αιχμή της 4ης βιομηχανικής καπιταλιστικής επανάστασης. Οι γενετιστές στοχεύουν ανοικτά με τις εφαρμογές τους την γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή, τις επιστήμες περιβάλλοντος και φυσικά το ανθρώπινο σώμα, την υγεία και την ασθένειά του. Ταυτόχρονα, ίσως με λιγότερη δημοσιότητα, οι χρηματοδοτήσεις της πολεμικής βιομηχανίας και των κρατικών μυστικών υπηρεσιών για έρευνες «βιοασφάλειας» και βιολογικού πολέμου, σίγουρα δεν τους αφήνουν ασυγκίνητους.

Το ιδεολογικό βάθρο στο οποίο στέκονται για να κάνουν τις δουλειές τους είναι ασφαλώς αυτό της άμεμπτης επιστημονικότητας η οποία, πάνω από συμφέροντα και εξαρτήσεις, τείνει πάντα προς την ασταμάτητη πρόοδο της ανθρωπότητας. Για το μέσο υπήκοο, οι γενετιστές είναι πρωτοπόροι οραματιστές που προσπαθούν να ξεκλειδώσουν το «μυστήριο της ζωής». Το αφήγημα της υποτιθέμενης παντογνωσίας τους λέει ότι «χαρτογραφούν» το DNA των οργανισμών και φυσικά του ανθρώπου, ξεχωρίζουν το λειτουργικό από το άχρηστο, καταγράφουν τις αλληλουχίες των βάσεων που το αποτελούν, δηλαδή τα γονίδια και μάλιστα τα συσχετίζουν «ένα προς ένα» με χαρακτηριστικά και λειτουργίες των ζωντανών οργανισμών. Ακόμα καλύτερα, μέσω εξειδικευμένων τεχνολογικών

εργαλείων, μπορούν πια να κόψουν και να ράψουν τα γονίδια, τροποποιώντας – επιδιορθώνοντας – βελτιώνοντας τη λειτουργία τους. Κλείνουν ξεκάθαρα το μάτι στο σκληρό γενετικό προκαθορισμό, λέγοντάς μας «για ό,τι είστε, ευθύνονται τα γονίδιά σας και πλέον, αν χρειαστεί, μπορούμε και να τα διορθώσουμε», καμαρώνοντας ότι δήθεν αποκρυπτογράφησαν, για λογαριασμό των αφεντικών τους, την άπειρη πολυπλοκότητα της λειτουργίας των ζωντανών οργανισμών και τις άπειρες, απρόβλεπτες, έως χαοτικές, αλληλεπιδράσεις τους με το φυσικό και κοινωνικό περιβάλλον.

Από τη δεκαετία του '80 και μετά η γενετική μηχανική άρχισε να παρουσιάζει τα επιτεύγματά της: Διαγονιδιακά ζώα, ιδίως πειραματόζωα, με γονίδια ξένου οργανισμού στο γονιδιώμα τους το 1981, σύνθεση ορμονών (όπως ινσουλίνη) από τροποποιημένους μικροοργανισμούς το 1982, γενετικά τροποποιημένα φυτά, όπως καλαμπόκι και ντομάτα στις ΗΠΑ το 1988 και το 1994 αντίστοιχα, κλωνοποίηση θηλαστικών από ενήλικο κύτταρο με την ίδια γενετική ταυτότητα (η γνωστή προβατίνα Dolly) το 1996, μεταλλαγμένα χρυσόψαρα ενυδρείου που φωσφορίζουν το 2003, το μεγαλεπήβολο Human Genome Project, 1990-2003, ένα προληπτικό σκεύασμα για τον ιό HPV το 2006 και διάφορες αμφίβολης αποτελεσματικότητας και ασφάλειας γενετικές θεραπείες. Όχι σπουδαία πράγματα, σε σχέση, τουλάχιστον, με τους διακηρυγμένους στόχους. Οι υπήκοοι, ακόμα και αν έχαφταν την αγαθότητα των επιστημονικών προθέσεων, δεν ήταν πρόθυμοι να φάνε τροφές που προέρχονταν από μεταλλαγμένους σπόρους, δεν έσπευδαν να δοκιμάσουν πανάκριβες και άγνωστες γενετικές θεραπείες ούτε βέβαια μη δοκιμασμένα φάρμακα. Επιπλέον, εκείνη την εποχή, οι βιοηθικοί προβληματισμοί σε κοινωνικό και θεσμικό επίπεδο δεν θεωρούνταν τελείως μπανάλ, όπως συμβαίνει σήμερα.

Η διάσημη προβατίνα “dolly” ήταν η πρώτη επιτυχία της γενετικής (κλωνοποίηση). Μόνο που είχε γεννηθεί “γριά” από βιολογική άποψη, και πέθανε σύντομα. Αριστερά ο δημιουργός της..

Σε κάποιους τομείς μάλιστα, όπως αυτός της γεωργίας, η απόρριψη των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (γ.τ.ο.), (Genetically Modified Organisms, GMOs), πήρε μορφή αποφασιστικών και αδιαπραγμάτευτων αγώνων. Η επιβολή της μονοκαλλιέργειας μεταλλαγμένων, η πλήρης εξάρτηση από τους αγροβιομηχανικούς κολοσσούς για την προμήθεια των πατενταρισμένων σπόρων αλλά και των φυτοφαρμάκων που εξόντωναν τα πάντα, εκτός από τις καλλιέργειες γ.τ.ο., η οικονομική πρόοδος στις συναλλαγές με τις εταιρείες που αφαιρούσε κάθε αυτονομία από τους αγροτικούς πληθυσμούς, η εξαφάνιση των παραδοσιακών καλλιεργειών και εν τέλει οι μικρές σοδειές και η αμετάκλητη υποβάθμιση του εδάφους, συσπειρώσαν πρώτα τους θιγόμενους αγρότες και μετά τα κοινωνικά – περιβαλλοντικά κινήματα. Συγκροτήθηκε έτσι ένα παγκόσμιο μαζικό κίνημα ενάντια στα μεταλλαγμένα που φρέναρε τις ορέξεις των βιοτεχνολογικών εταιρειών και είχε σαν αποτέλεσμα την υιοθέτηση απαγορευτικών νομοθεσιών, ιδίως στην Ευρώπη, που θέσπισαν, ήδη από το 2001, το ταμπού της «απαγόρευσης απελευθέρωσης γ.τ.ο. στο περιβάλλον», επέβαλαν την «αρχή προστασίας» σε θέματα περιβάλλοντος και την υποχρέωση σήμανσης των προϊόντων που περιέχουν γ.τ.ο., ώστε να μπορούν οι καταναλωτές να τα διακρίνουν και να επιλέγουν ανάλογα. Μαζί με τις νομοθεσίες δημιουργήθηκε και ένα ισχυρό κοινωνικό κεκτημένο άρνησης απέναντί στους γ.τ.ο., που συμπαρέσυρε σε μεγάλο βαθμό και τις υπόλοιπες εφαρμογές της γενετικής μηχανικής και πάνω στο οποίο οι εταιρείες βιοτεχνολογίας έτρωγαν τα μούτρα τους σε κάθε νέα προσπάθεια διάδοσης των προϊόντων τους και το οποίο φυσικά έβαλαν σαν στρατηγικό στόχο να υπερκεράσουν.

Κι ενώ ο όρος «μεταλλαγμένα» είχε οριστικά χρωματιστεί αρνητικά, ο συσσωρευμένος από τα αφεντικά παραγόμενος κοινωνικός πλούτος συνέχιζε να κατευθύνεται στη χρηματοδότηση νέων βιοτεχνολογικών ερευνών που θα άνοιγαν νέα πεδία καπιταλιστικής αξιοποίησης και βιοπολιτικού ελέγχου. Το 2010, γενετιστές του κλάδου της συνθετικής βιολογίας ανακοινώνουν ότι κατασκεύασαν τον πρώτο εξ ολοκλήρου συνθετικό (μικρό)οργανισμό, αποδεικνύοντας, κατά τους ίδιους, ότι η ζωή μπορεί πλέον να δημιουργηθεί συνθετικά. Το 2012, παρουσιάζεται η τεχνική crispr/cas9, το γενετικό ψαλίδι που δίνει τη δυνατότητα γρήγορης, φθηνής και ακριβούς, υποτίθεται, κοπτοραπτικής μεταξύ των γονιδίων, ενώ ήδη το 2015, κινέζοι γενετιστές εφαρμόζουν το crispr σε έμβρυα, προς μεγάλη αναστάτωση των δυτικών συναδέλφων τους. Το 2014, η παραληρηματική μεγαλομανία των βιοτεχνολόγων, μάς αποκαλύπτει την τεχνολογία γενετικής καθοδήγησης (gene drive), η οποία θέλοντας να παρακάμψει την κληρονομικότητα, υπόσχεται την πρόσθεση και αφαίρεση γονιδίων με τέτοιο τρόπο, ώστε να μεταβιβάζονται στις επόμενες γενιές στο διηνεκές, ανοίγοντας το δρόμο για τη γενετική εξόντωση ειδών και μιλώντας στην καρδιά των απανταχού καραβανάδων βιολογικού πολέμου. Τέλος, πολύ πρόσφατα, οι εξελίξεις στα νανοσωματίδια και στην τεχνολογία mRNA επέτρεψαν

στους γενετιστές των γνωστών φαρμακομαφιών να σπάσουν κάθε ρεκόρ κερδοφορίας τους, πειραματιζόμενοι μαζικά με τη γρήγορη, απευθείας επέμβαση και τροποποίηση των λειτουργιών των κυττάρων των ανθρώπινων οργανισμών. Οι νέες εφαρμογές γενετικής μηχανικής (NBTs, NGTs) αυτοπαρουσιάζονται σαν ποιοτικά ανώτερες, πιο εκλεπτυσμένες και ασφαλείς σε σχέση με τις στιγματισμένες παλιές τεχνολογίες μετάλλαξης. Με τον τρόπο αυτό, τα πανίσχυρα βιοτεχνολογικά λόμπι προσπαθούν να προσπεράσουν τις οποίες προστατευτικές νομοθεσίες, ενώ με εκστρατείες δημοσίων σχέσεων και έλεγχο παλιών και νέων media, ξανασυστήνονται σαν από μηχανής σωτήρες, έτοιμοι, αν τους επιτραπεί, να σώσουν την ανθρωπότητα από τις αρρώστιες, την πείνα, την κλιματική αλλαγή και όλα τα δεινά που την απειλούν.

Είναι φανερό ότι οι βλέψεις των βιοτεχνολόγων και των χρηματοδοτών τους πάνε πολύ μακριά. Οι ευκαιρίες που προσφέρει η καπιταλιστική κρίση/αναδιάρθρωση, η μονιμοποίηση των καθεστώτων έκτακτης ανάγκης για την αντιμετώπιση των διαφόρων «απειλών» κατά της παγκόσμιας υγείας, της ενεργειακής ή της διατροφικής κρίσης, τους δίνουν τη δυνατότητα να επιβάλουν την εξάρτηση από τα προϊόντα και τις εφαρμογές τους, χωρίς τριβές και αντιρρήσεις και να εξασφαλίσουν έτσι για τα αφεντικά τους όχι μόνο νέα πεδία κερδοφορίας αλλά και τον καθολικό έλεγχο στο φυσικό περιβάλλον, τα ανθρώπινα σώματα και τις κοινωνικές σχέσεις.

Από τη μεριά μας, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ξεχάσουμε ότι η απελευθέρωση οποιουδήποτε γενετικά τροποποιημένου οργανισμού στο περιβάλλον έχει συνέπειες παντελώς άγνωστες, αντικειμενικά μη προβλέψιμες και το κυριότερο μη αναστρέψιμες για τους ζωντανούς οργανισμούς, το φυσικό περιβάλλον και τη βιοποικιλότητα. Επιπλέον, οι οποίες καταστροφικές μεσομακροπρόθεσμες συνέπειες θα είναι πάντα ακατόρθωτο να συνδεθούν αιτιωδώς με την απελευθέρωση των γ.τ.ο. Σε τι

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

χρονικό ορίζοντα μπορούν να μετρηθούν και να εκτιμηθούν άραγε; Πότε θα φανούν οι επιπτώσεις π.χ. της ανθρώπινης διατροφής αποκλειστικά με μεταλλαγμένες ή συνθετικές τροφές; Σε ποιον και πώς θα λογοδοτήσουν οι βιοτεχνολόγοι, όταν αυτές ξεσπάσουν; Έχουν κάποια επίγνωση οι γενετιστές πάνω σε τι πειραματίζονται, για χάρη των αφεντικών τους ή είναι εντελώς τυφλωμένοι από τη δόξα, το χρήμα και τις λαμπρές καριέρες τους; Όπως είδαμε άλλωστε και με τα δήθεν «εμβόλια» για τον covid και τις φονικές παρενέργειές τους, κάθε γενετική εφαρμογή σε μαζικό επίπεδο θα ανοίγει ένα νέο κύκλο νοσηρότητας και προβλημάτων που θα μπορεί να «αντιμετωπιστεί» μόνο με νέα ανάλογα «τεχνολογικά επιτεύγματα». Ένας αέναος φαύλος κύκλος κατά τον οποίο ο καπιταλισμός θα συνεχίζει να κατασκευάζει προβλήματα, για να πουλήσει στη συνέχεια σαν «λύσεις» τους, νέα ακόμα χειρότερα προβλήματα.

Μια ακόμα παράμετρος που δεν πρέπει να μας διαφεύγει, είναι ότι οι δημιουργημένες από τη γενετική μηχανική μορφές «ζωής» δεν είναι αυθύπαρκτες, γεννημένες από τη φύση, προϊόντα μιας βιολογικής εξέλιξης. Είναι σχεδιασμένες από επιστήμονες και υλοποιημένες από μηχανές, βάσει σχεδίων και ερευνών. Είναι τυπικά αντικείμενα βιομηχανικής ιδιοκτησίας. Ανήκουν στις εταιρείες που τις κατασκεύασαν, οι οποίες έχουν δικαίωμα να τις πατεντάρουν σαν ευρεσιτεχνίες, να εμπορευτούν τα δικαιώματά τους, να αποκομίσουν οικονομικά οφέλη από αυτές και να εμποδίσουν οποιόν τις χρησιμοποιεί χωρίς την άδεια τους. Και αν τα παραπάνω μπορούμε κάπως να τα συλλάβουμε σε κλίμακα περιορισμένης εφαρμογής π.χ. μόνο μέσα σε εργαστήρια, τι θα ισχύει για τους γ.τ.ο., όταν απελευθερώνονται στο περιβάλλον; Οι οικονομικές απαιτήσεις της Monsanto κατά των ινδών αγροτών που είτε διασταύρωσαν μεταλλαγμένους σπόρους με τοπικές

ποικιλίες είτε οι καλλιέργειες τους επιμολύνθηκαν από τους γ.τ.ο. μάς δίνουν μια πρώτη απάντηση. Αλλά με τους ζωντανούς οργανισμούς; Θα κυκλοφορούν στον πλανήτη ζωικά είδη που θα είναι ιδιοκτησία εταιρειών; Οι άνθρωποι που δέχονται γονιδιακές θεραπείες θα διατηρούν κάποιο δικαίωμα αυτοδιάθεσης στο σώμα τους; Τα κατά παραγγελία έμβρυα, με τα προκαθορισμένα γενετικά χαρακτηριστικά, που ονειρεύονται οι μηχανικοί αναπαραγωγής, θα έχουν το επώνυμο των γονιών τους ή κάποια εταιρική επωνυμία; Για τα κύτταρα με τροποποιημένες λειτουργίες ποιος θα πληρώνει δικαιώματα χρήσης; Μπορεί τελικά να σφραγιστεί η ζωή μέσα σε πατέντες; Μέχρι ποιο όριο μπορεί να φτάσει η κατοχή και η απαλλοτρίωσή της από το κεφάλαιο και τις εμπορευματικές σχέσεις;

Απέναντι σε όλα αυτά, είναι κατεπείγον να στηθούν ανταγωνιστικά – κοινωνικά αναχώματα, που θα αμφισβητήσουν, πρώτα απ' όλα, την γνωσιολογική ηγεμονία των επιστημονικών κοινοτήτων, ιδίως των βιοτεχνολογικών, θα προσπαθήσουν να κλονίσουν την, μεταφυσικής τάξεως, εμπιστοσύνη των υπηκόων απέναντι στα επιστημονικά ιερατεία και θα καταδείξουν τόσο την πλήρη εξάρτηση των γενετιστών από τα γιγαντιαία εταιρικά συμφέροντα όσο και τη δουλική υποταγή τους στην εξυπηρέτηση σχεδίων πολεμικών βιομηχανιών και μηχανισμών ελέγχου, επιτήρησής και καταστολής.

Μόνο τότε θα έχουμε μια πιθανότητα να τεθούν όρια στη γενετική μηχανική και να ελεγχθούν κοινωνικά και θεσμικά οι εφαρμογές της. Μόνο τότε θα έχουμε μια πιθανότητα να ανακόψουμε την επέλαση της βιοτεχνολογικής κυριαρχίας. Κι ίσως έτσι, κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα ότι πάντα θα υπάρχουν κάποιοι «τόποι» ανέγγιχτοι από τα ατσάλινα χέρια των κεφαλαιοκρατικών σχέσεων. ◆

